

NEM JOGERŐS !!!

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

21.M.2169/2005/7.

A Magyar Köztársaság nevében !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Budapest, Pf. 52., üi: dr. Csányi Éva jogtanácsos) által képviselt **T. K. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen elmaradt munkabér megfizetése iránt** indult munkaügyi perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A munkaügyi bíróság a felperes kereseti kérelmének helyt ad, kötelezi alperest, hogy 15 napon belül elmaradt munkabér címén fizessen meg felperes részére 64.120 (azaz Hatvannégyezer-egyszázhusz) forintot és ezen összegnek 2002. október 1-től 2004. december 31-ig évi 11 %, 2005. január 1-től december 31-ig évi 9,5 % és 2006. január 1-től a kifizetésig járó évi 6 % kamatát.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címezve, jelen bíróságnál lehet 3 példányban előterjeszteni.

A Pp. 256/A. § (1) bek. b)-d) pontjaiban felsorolt esetekben peres felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság peres felek előadása, a kihallgatott tanúk vallomása és a becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Felperes körzeti megbízottként teljesít szolgálatot alperes ... kerületi Rendőrkapitányságán.

Felperes szolgálata ellátása során, a váltásos munkarendből adódóan, 2002. május hónaptól 2003. februárig – előadása szerint – 227 óra túlszolgálatot teljesített, amelyet sem szabadidővel, sem díjazással alperes nem kompenzált.

Felperes fentiek miatt 2004. december 12-én szolgálatin panasszal fordult alpereshez, melyet mind az állományilletékes parancsnoka, mind pedig az előjáró parancsnoka elutasított. Indokolásukban kifejtették, hogy a megtalálható okmányok alapján a szolgálatteljesítés és a túlszolgálatok idejét megállapítani nem lehet, a túlszolgálat megváltására pedig kellő erővel bizonyító okmány hiányában nem kerülhet sor.

Felperes 2005. április 19. napján a túlszolgálat pénzben történő megváltása iránt kereseti kérelemmel fordult a munkaügyi bírósághoz. Hivatkozott arra, hogy a 14/2002. (VII. 12.) ORFK utasítás 18. pontja harmadik bekezdése meghatározza a havi bontásban teljesíthető munkaidőt. Ezen órák, valamint a szolgálati naplóban vezetett szolgálatteljesítések figyelembe vételével került sor túlórák munkáltató által is elismerten történő kimutatására. Hivatkozott arra, hogy a megváltásra nem került túlszolgálati órákról 158-72/-4/2003. ált. sz. alatt 2004. november 12-én kimutatás készült, melyet az állományilletékes parancsnok aláírásával elismert.

Alperes felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. Előadta, hogy ... ker. Rendőrkapitányságon 2004. decemberében lefolytatott vizsgálat megállapította, hogy a 2003. március 1-jét megelőző időszakra vonatkozóan nem, vagy csak részben készültek a szolgálat teljesítésre, valamint a szolgálat elrendelésére, megváltására vonatkozó okmányok, ezért a túlszolgálati órák díjának kifizetésére nem került sor. Az ellenőrzés feltárta azt is, hogy 2002. évre vonatkozóan csak az augusztus, szeptember, október és november hónapban elrendelt túlszolgálatokról készült lapokon található hiteles, az állományilletékes parancsnoktól származó elrendelés. 2003. január és február hónapjaiban elrendelő lapok nem készültek, illetve azok nem fellelhetők. Ezért erre az időszakra alperesnek nem áll módjában távolléti díjat fizetni.

Alperes az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a ... ker. Rendőrkapitányságtól bekért iratok alapján mindösszesen 70 óra túlszolgálat merült fel felperes esetében.

Felperes ennek alapulvételével kereseti kérelmét pontosította és 70 órára – az alperes által kiszámított – 64.120 Ft és kamatai megfizetésére kérte kötelezni alperest. Alperes továbbra is fenntartotta előadását, mely szerint a szolgálati napló bejegyzései nem hitelesek, abban hiányosságok vannak és parancsnoki ellenőrzése nem történt meg.

Felperes kereseti kérelme megalapozott.

A munkaügyi bíróság előtti eljárás során felperes személyesen előadta, hogy a perbeli időszakban az általa igényelt túlszolgálati órák úgy keletkeztek, hogy ha valamilyen feladat volt – helyszínbiztosítás, baleset – amint részt kellett vennie, vagy olyan kiemelt esemény történt, amit nem lehetett otthagyni, túlszolgálatot teljesített. Előfordult olyan eset is, hogy a váltótársa késett és az ügyeletet nem lehetett otthagynia. Ilyen esetekben a szolgálati naplóban rögzítésre került, hogy mikor, mi okból keletkezett a túlmunkája.

A szolgálati napló hivatalos irat, abból pontosan megállapítható, hogy azt ki vezette. Ezen kívül volt beszámoltató füzet is, amelyben pontosan meg volt jelölve, hogy hol, mikor járt el.

A hónap végén kigyűjtötték a túlszolgálateikat, erről összesítés készült, azt felküldték az állományilletékes parancsnoknak.

Előfordult olyan eset is, amikor a 12 órás váltásos rendszer miatt keletkezett a havi teljesíthető óraszám feletti túlóraszám.

A munkaügyi bíróság tanúként kihallgatta dr. B. L-t, a Budapest ... Kapitányság vezetőjét, aki előadta, hogy ha olyan eset fordul elő, ami indokolja, hogy felperes a munkaidőn túl is munkát végez, akkor a kapitányságra való visszaérkezését követően a szolgálatirányító parancsnoknál jelentkezik és az igazolja a túlmunka idejét és annak indokát. A következő napon pedig le kell adni a túlmunka elrendelő- és igazoló lapot. Ezt követően azt a tanú aláírja, majd mindenki esetében túlmunkaösszesítő készül, mely tartalmazza, hogy ki mikor, melyik napon, hány órát dolgozott túlmunkában. A szolgálati naplóban is rögzítésre kerül a túlmunkaidő elvégzése, de ez akkor válik teljessé, amikor az igazolása megtörténik.

Amennyiben a túlmunkavégzés igazolása elmarad, az az osztályvezető felelőssége.

2002. évben augusztus, szeptember, október és november hónapokban előírászerűen megérkeztek hozzá az elrendelő és igazoló lapok, majd ezek elmaradta, azt a látszatot keltve, hogy nincs túlóravégzésük a munkatársainak.

Ezt követően személyi változás történt a K. Osztály élén és a kollégák kérései, majd szolgálati panaszai után vizsgálat történt, mely megállapította, hogy bizonyos hiányosságok tapasztalhatóak. A szolgálati napló bejegyzései alapján elkészítették a túlszolgálatok összesítését, melyet a gazdasági vezetés felé felterjesztettek. Ezekről az óraszámokról azonban sem elrendelő, sem igazolólap nem készült, ezért azok teljesítését – miután a kolléga az előírásoknak megfelelő utat nem járta be – a tanú nem látta bizonyítottnak.

T. F. tanú volt a K. Osztály vezetője 1999. december 1-től 2003. márciusáig. Vallomásaiban előadta, hogy túlmunka keletkezhetett a felperesnek egyrészt abból, hogy a szolgálatszervezés miatt a havi kötelező munkaidőt túllépte, másrészt abból, hogy bizonyos események miatt – helyszín- vagy rendezvénybiztosítás okán – többletóraszámot kellett teljesíteni. Ezek az óraszámok a szolgálati naplóban bejegyzésre kerültek.

A tanú előadta, hogy az volt a gyakorlat, hogy a teljesített túlórákat a munkatársak kérésük szerint, ún. csúszónapként szabadidőben megkapták. Ezek kivételét a szolgálati jegyükön rögzítették.

A tanú úgy nyilatkozott, hogy előfordulhatott, hogy az elrendelések leigazolása nem történt meg, azonban a szolgálati naplóban valamennyi ledolgozott óraszám nyilván volt tartva. A túlórák szabály szerint előre kellett volna elrendelni, azonban életszerűtlen, hogy az állomány tagja előre meg tudta volna mondani, hogy melyik napon, hány túlórája fog felmerülni.

A munkaügyi bíróság a tanúk vallomásaiban foglaltakat valósnak találta és azt ítélezése alapjául elfogadta.

Felperes becsatolta a ... Rendőrkapitányság vezetőjének 2003. május 14-én kelt a BRFK Gazdasági Helyetteséhez írt levelét, amelyben arról tájékoztatta a címzettet, hogy 2003. március 1-jei hatállyal a K. Osztály vezetésében személyi változás történt. A jelenlegi osztályvezető jelezte felé, hogy 2001-2002. évekből az osztály állományának jelentős ki nem adott szabadnapok, illetve szabadságok maradtak hátra. Ezen napoknak a kiadása az osztály működését szinte lehetetlenné tenné.

Az osztályvezető által készített jelentést a kapitányságvezető a BRFK Ellenőrzési Főosztályának felterjesztette, mely által elvégzett célvizsgálat a jelentésben foglaltakat Főosztályának felterjesztette, mely által elvégzett célvizsgálat a jelentésben foglaltakat alátámasztotta. Egyben lehetőségként megfogalmazták, ezen napok szabadnappal történő megváltása helyett a pénzügyi ellentételezés lehetőségét.

Jelen eljárásban az alperes nem vitatta, hogy a felperes a megjelölt – az alperes által kimunkált számú – túlmunkaórát teljesítette. Azt az előírások szerinti igazolások hiánya miatt nem ismerte el, a dokumentáció szükséges lett volna ahhoz, hogy ezeket az óraszámokat alperes kompenzálja felperesnek. Az alperes a szolgálati napló bejegyzései alapján tudta ellenőrizni a felperes kereseti kérelmében foglalt óraszámokat, tehát azok bejegyzése – mely mögött tényleges munkavégzés volt – megtörtént.

A bíróság álláspontja szerint a felperesnek nem róható fel, ha az alperes egyes munkatársai a túlmunka elrendelésével, igazolásával kapcsolatban bizonyos mulasztásokat követte el, vagy a ... Kapitányság új vezetése a korábban kialakított gyakorlatot nem fogadta el. Ettől függetlenül a felperes túlmunkavégzése felmerült, annak időtartama – a szolgálati napló bejegyzései alapján – az alperes számára is ellenőrizhető volt, tehát felperest a túlmunkavégzése miatt annak ellentételezése megilleti.

A Hszt. 88. § (3) bek-e szerint a túlszolgálatért annak időtartamával megegyező, ha pedig a túlszolgálatot a heti pihenőnapon vagy munkaszüneti napon teljesítették, a túlszolgálat kétszeresének megfelelő szabadidő, illetőleg díjazás jár.

(4) A túlszolgálatért járó szabadidőt a túlszolgálatot követő napon (napokon), de legkésőbb 30 napon belül kell kiadni. Ettől el lehet térni, ha a túlszolgálat havi vagy éves szolgálatteljesítési idő keretében történt.

(5) A túlszolgálatért annak idejére távolléti díj jár, amelyet legkésőbb a táragyhónapot követő 2. hónapban kell kifizetni.

Felperes kereseti kérelmében azt az összeget jelölte meg elmaradt távolléti díj címén, melyet alperes részére kimunkált, azt a bíróság is elfogadta, így alperest 64.120 Ft elmaradt munkabér megfizetésére kötelezte.

A Hszt. 105. § (4) bek-e úgy rendelkezik, hogy az illetmény késedelmes kifizetése esetén – ha az a fegyveres szerv hibájából következik be – a polgári jogi szabályokban meghatározott kamat jár.

Fentiekre tekintettel a munkaügyi bíróság kamat fizetésére is kötelezte az alperest.

Az eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet és az 1990. évi XCIII. tv. szerint az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2006. február 8.

Sztrádáné dr. Majercsik Erika sk.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Kovács Péterné és Varga János
ülnökök helyett is